

Obrázky z Vratislavic nad Nisou

MAREK ŘEHÁČEK

*Tato krásná pískovcová boží muka nenajdeme
ve Vratislavcích, ale až v Hamru na Jezeře.
Přesto s Vratislavicemi bytostně souvisí.
Nechal je totiž postavit Willy Ginzkey a dodnes
na vrcholu kopce Hutník těm, co je v houští najdou,
sdělují: IN MEMORIAM ROSA GINZKEY: MRZINA
1870-1905. Und draussen wird's sturmen und schwein
und wir werden uns so lieb haben werden so glücklich
sein. Und das soll immer so sein, so lang wir leben.
29 Oktober 1890. Neboli: Na památku Rosy Ginzkey
rozené Mrzina. Venku bude bouřit a pršet,
a my se budeme tak milovat a budeme tak šťastní.
A tak to má být navždy, dokud budeme žít.
29. října 1890. Datum přitom připomíná
Rosinu svatbu s Willym.
Archiv Severočeského muzea v Liberci – kolorováno*

Ginzkeyovi původně zřídili dům nad jezerem skutečně jako jakousi velkorysou, ale zároveň ne úplně monumentální stavbu z dřevěných trámů a fošen. To vzbuzovalo pochybnosti, jestli náhodou nešlo o budovu z produkce známé firmy Christph und Unmanck v Černousích. Podle všeho byla ale budova ryzím originálem.

Archiv Severočeského muzea v Liberci

Lovecký zámček nad hamerským jezerem byl za 120 let své existence několikrát přestavován. Vzniknout měl roku 1904 v podobě jednodušší dřevěné stavby, k níž byla později – patrně až po svatbě Willyho s Julií – přistavěna velká veranda s balkónem, která stavbě nakonec dala onen pravý zámecký šmrnc.

Archiv Ondřeje Marčáka

Ivratislavičtí Ginzkeyové podlehli na začátku 20. století módě, která zachvátila údolí Nisy – všichni, kdo na to měli, museli alespoň nějaký čas roku trávit v novém lázeňském letovisku v Hamru na Jezeře. Jako houby po dešti zde v přátelivém kraji borovic a vod vznikaly lázeňské domy, penziony, restaurace. Ginzkeyovi si zde postavili na privilegovaném místě nad rybníkem, který se ovšem ušlechtleji nazýval jezerem, dřevěný dům, který sami nazývali *Jagdhaus* či *Jagdschloss* neboli Lovecký dům či Lovecký zámek. Vznikl jen rok předtím, než Willyho první žena Rosa zemřela na zánět slepého střeva. Dům si později oblíbila továrníkova druhá žena – pěvkyně Julie, která zde trávila větší část roku. To ona dala dřevěnému zámečku nad vodami onen rozměr světové elegance a učinila z něj místo setkávání umělců a osobností, jež dnes se nazývají celebrity.

Zdá se, že rozdíl mezi názvy Jagdhaus Ginzkey a Jagdschloss Ginzkey, jak byla stavba vratislavických průmyslníků na Hamru označována, představovaly rozdílné světy Willyho manželek Rosy a Julie. Zatímco Rosa tady hledala únik do přírody z tehdejší vratislavické tovární zakouřenosti, Julie z domu nad jezerem učinila příbytek hodný evropské šlechty.
 Archiv Ondřeje Marčáka ↑ a Severočeského muzea v Liberci

Zřejmě pro účely pojištění byl v časech první republiky pořízen soubor fotografií detailně dokumentujících interiér zámku nad hamerským jezerem a dodnes umožňující nahlédnout do světa venkovského odpočinku nejbohatších vratislavických patriciů. Letopočet 1904 se srdíčkem vytepaný do ochranného krytu krbu připomíná dobu vzniku stavby a skutečnost, že lovecký dům měl být věnován Willyho první ženě Rose, jež si jej bohužel užila pouhopouhý rok. Archiv Severočeského muzea v Liberci